PRIČA O AMERIČKOM POLICAJCU KOJI JE PRIMIO ISLAM

Moje ime je William i živim u velikom gradu Srednjeg zapada u SAD-u.
Ja sam tipični Amerikanac na više načina što se odražava na moj profesionalni i lični život. Profesionalno, ja sam nadzornik u glavnoj policijskoj stanici, služio sam vojsku, kako aktivno tako i u rezervnom sastavu većinu svog života.
Lično, živim u predgrađu sa suprugom i djetetom, vozim kamionet i povremeno nosim kaubojke. Plaćam svoje račune, lijepo se ophodim prema susjedima, a prije nego što sam promijenio vjeru slijedio sam vjeru na način na koji sam bio upućen.
Kao što sam rekao, moj život je bio tipično američki gdje su mi glavne brige predstavljali detalji iz svakodnevnog života o kojima svako brine. Nisam znao da će me moja vjerska uvjerenja odvući od 'tipičnog' života koji sam vodio i da će umjesto toga postati glavni čimbenik mog života, pružajući mi osjećaj mira i upotpunjenosti za koje nisam mislio da je moguće.
Moj put u islam počeo je preko druženja, a kasnije i prijateljstva, sa čovjekom po imenu Nasir. Nasira sam upoznao kroz rad u kasnim 1980-tim i zadivio me svojim manirima i načinom kako se prema meni ponašao. Poznavao sam vrlo malo muslimana, i uvijek mi je bilo pomalo nelagodno sa njima jer nisam znao kako će me prihvatiti.
Osim toga što izgledam poput provincijalca koji vozi kamionet također bio sam i Jevrej, kombinacija koja često zna uznemiriti ljude. Kod Nasira je sve, međutim, išlo lagano i smireno a kao rezultat toga prijateljstvo je polako cvjetalo. Preko Nasira sam stekao svoje prve utiske o islamu i njegovim sljedbenicima.
Tokom godina gledao sam kako se Nasir nosi sa različitim situacijama i konstantno sam bio

impresioniran mudrošću i strpljenjem koje je pokazivao, čak iako je imao posla sa teškim ljudima ili situacijama. Uvijek bi uradio pravu stvar iako ne bi bila u njegovu korist, čak i u vremenima kada bih, da sam bio u istoj situaciji, bio u iskušenju da se ponašam drugačije prema ljudima.

Kada bih ga upitao zbog čega je uradio određenu stvar, on bi mi naveo dio mudrosti koje upravlja njegovim djelima. Većina njih (što sam kasnije shvatio) bili su direktni ili indirektni navodi iz Kur'ana a nije mi ih govorio na način da bi me preobratio, već na nježan način kao da podučava dijete kako da se ponaša.

Zapravo, prije čitanja Kur'ana, često sam se čudio kako jedna osoba može biti tako mudra i obrazovana! Nisam ni znao da su te misli vodilje zapisane tamo gdje ih mogu ja ili bilo ko drugi pročitati. Sada shvatam koliko sam počašćen što sam bio izložen islamu i muslimanima na takav pozitivan način.

Negdje oko zime 2000., počeo sam se ozbiljnije interesovati za islam. Čitao sam Kur'an ali ga nisam mogao u potpunosti razumjeti. Uprkos svim poteškoćama, činilo mi se da sam trebao nastaviti tako da sam proučavao druge knjige o islamu. Naučio sam mnogo, ali na akademskom ne u duhovnom smislu.

Opet sam pokušao čitati i razumjeti Kur'an, i ponovo sam imao poteškoća. Konačno sam odlučio zamoliti Nasira za pomoć, a zatim se dogodio 11. septembar. Odjednom sam imao nove brige i moja pitanja su ostala po strani. Tokom ovog razdoblja bio sam vrlo izložen islamu, međutim vrlo malo od toga je ostavilo pozitivan dojam na mene.

Kao policijski nadzornik, stalno sam primao upozorenja o uočenim islamskim prijetnjama, čak kao i oficir u rezervi stalno sam bio okružen ljudima koji su doživljavali islam kao prijetnju i muslimane kao potencijalne neprijatelje.

Zatim u kasnu jesen 2004., taj iritirajući osjećaj koji je ostao odjednom se intenzivirao i napokon sam upitao Nasira za upute. On mi je pričao o načelima svoje vjere i o prirodi Kur'ana. Što je još važnije, on mi je rekao koliko je islam bitan za njegov život, koliko snažno vjeruje u njega, ne samo kao riječ Božju, već kao način na koji čovjek treba da živi.

On i njegov brat Rijad su mi poklonili knjižice o islamu u kojima sam pronašao odgovore na veliki broj pitanja koje sam imao. S ovim znanjem ponovo sam uzeo Kur'an i odjednom sam otkrio ne samo da je čitljiv, već i da ima smisla! Mislim da ranije ili nisam bio psihički 'spreman' ili da mi je jednostavno bilo potrebno dodatnog znanja kako bih pravilno razumio ili prihvatio informacije. Bilo kako bilo, ja sam čitao i opet sam sve pročitao što su mi dali, a onda sam dvostruko provjerio činjenice koje su mi prikazali. Što sam više čitao više sam bio zadivljen. Otkrio sam da informacije koje se nalaze u Kur'anu bi Muhammedu bilo nemoguće da poznaje

da nije bio poslanik. Ne samo da to već bi bilo nemoguće za čovjeka njegovog porijekla i geografskog položaja da poznaje većinu ovih stvari, već je i nemoguće da ih neko iz njegovog vremena poznate. Dvostruko sam provjerio podatke velikog broja modernih 'otkrića' koje sam pronašao u Kur'anu i bio sam zapanjen onim što sam otkrio. Ne samo da Kur'an sadrži informacije koje su vjekovima bile ispred vremena već ih iznosi u detalje, od kojih većina i nije bila poznata do ovog vijeka.

Uvjerio sam se da je Muhammed zaista Poslanik kojeg je nadahnuo Bog preko svog meleka. Uprkos tome, još uvijek sam bio u dilemi. Iako sam tada vjerovao da je Muhammed poslanik, još uvijek sam bio zbunjen oko toga šta da uradim. Sve u što sam ikada vjerovao iznenada se poremetilo a nisam imao objašnjenje.

Te noći sam molio za uputu i razumijevanje. Samo sam vjerovao u jednog Boga, ali sam želio da znam i način na kojim trebam zadržati to uvjerenje. Molitva je bila jednostavna, ali iskreno, otišao sam na spavanje pun nade da ću dobiti i razumijevanje situacije. Kada sam se probudio imao sam osjećaj da sam doživio prosvjetljenje.

Sve mi je odjednom postalo jasno, a onda sam shvatio da sve stvari koje sam ranije praktikovao su bili obredi koje je izmislio čovjek u pokušaju da se slijede vjerski principi koji su se mijenjali tokom milenija. Nisam dobio nikakvu novu informaciju ili uvjerenje, već sam bio u stanju da razumijem ono što sam već znao. Bio sam raspoložen, sretan i miran i to jutro sam izgovorio šehadet.

Rekao sam Nasiru, a on me je odveo do obližnje džamije na džumu. U džamiji me Nasir izveo ispred i rekao sam okupljenim vjernicima zbog čega sam tu. Onda su mi Nasir i imam pomogli da ponovim svjedočenje vjere na arapskom jeziku.

Iako sam bio malo nervozan, osjećao sam radost zbog toga što radim, radost koja je nadmašila sve osjećaje koje sam do tada imao. Nakon toga me je većina džematlija pozdravila na takav način koji teško da mogu opisati. Većina džemalija mi je odmahivala rukom i poželjela dobrodošlicu u islam, a mnogi od njih su mi nudili pomoć ili da će odgovoriti na sva pitanja koja imam. Bilo je to prekrasno iskustvo koje nikada neću zaboraviti.

Na kraju, dopustite mi da kažem da još uvijek imam osjećaj mira koji me je tada ispunio iako sam još uvijek u ranim fazama učenja, sretan sam i uvjeren da sam donio ispravnu odluku. Još uvijek sam vozač kamioneta iz provincije , tipični Amerikanac.

Samo sada ja sam američki musliman, a uz smjernice i pomoć ljudi poput Nasira i Rijada, .nadam se da ću jednog dana biti dobar primjer dugima kao što su oni meni